

N Folk i Bevægelse

Udgivet af Folkebevægelsen mod EU

Nr. 2 - Juni 2021

EU'S GÆLDSÆTNING AF DANMARK TRUER VORES VELFÆRDSMODEL

Af Åge Staun

Næstformand, Folkebevægelsen mod EU

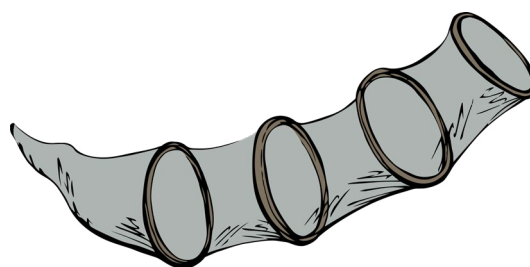
Det må nu stå lysende klart for selv de mest begejstrede EU-tilhængere, at vores regering og Folketinget med raket fart er i gang med at gældsætte Danmark. Vi har det sidste år været vidner til skræmmende nationale økonomiske dispositioner af en sådan karakter, at det vil få store konsekvenser for kommende generationer og den danske velfærdsmodel.

PÅ VEJ IND I EU'S FINANSIELLE RUSE

For at takkes EU, for at holde hånden under den fejlslagne euro samt for at finansiere "bureaukraternes paradis" i Bruxelles og et astronomiske pengeforbrug, er vi nu godt på vej ind i EU's finansielle ruse. En ruse som vil binde os mere og mere til EU's pengepolitik og stække vores økonomiske frihed, som møjsomt er opbygget gennem mange år med god balance i det nationale regnskab, som afspejlede den værdi, vi i fællesskab har opbygget.

FRA GOD BALANCE I ØKONOMIEN TIL DEROUTE

Indtil foråret 2020 var der god balance i statsregnskabet, men så skete der flere ting som startede derouten for dansk økonomi. COVID-19 ramte og rammer fortsat dansk økonomi. Men dertil skal lægges de helt uforståelige og ukonstruktive beslutninger, som relaterer sig til vores EU-medlemskab, og en totalt misforstået solidaritet med samme institution.

EU – EN DÅRLIG VACCINEKØBMAND

Først tilsluttede vi os helt ukritisk EU som vaccineforhandler. En katastrofal beslutning, der har medført unødvendigt besvær, og muligvis også kostet menneskeliv. Meget tyder på, at vi kunne have vaccineret befolkningen væsentligt hurtigere, hvis vi havde forhandlet og købt vacciner selv eller sammen med Norden. Det kunne både have ført til færre lidelser, at samfundet kunne åbne tidligere og sparet milliarder af kroner. Forlængelsen af nedlukningen af Danmark har yderlig haft den konsekvens, at Regeringen har set sig nødsaget til at pumpe milliarder og atter milliarder af kroner ud i samfundet for at holde hjulene i gang. De penge skaffer staten ved at optage nye lån.

SVIMLENDE "HJÆLPEPAKKE" – TIL EUROEN

Ovenpå fiaskoen som vaccinekøbmand - og de mange milliarder det formentlig har kostet medlemslandene - introducerede EU en såkaldt hjælpepakke på 5.600 milliarder kroner. Pengene har EU selvfølgelig ikke i kassen, men må ud at låne på det internationale lånemarked. Hjælpepakken skal primært gå til lande syd for Alperne, som i forvejen har ondt i økonomien: En kærdommen lejlighed til at pumpe penge i

"euroens smertensbørn" i et forsøg på at styrke euroen.

EU-JAGT EFTER KAUTIONISTER

Nu kan man jo ikke sådan lige gå ud og låne 5.600 milliarder kroner. Finanshusene vil jo sikre sig, at de kan få deres penge tilbage. Det er ikke anderledes end i den daglige privatøkonomi: Har man ikke pengene til at købe hus eller bil for, vil udlåner have sikkerhed for lånet i form af kautionister, før pengene stilles til rådighed.

DANMARK HÆFTER

Lånet, som EU nu har optaget, kræver også kautionister. Trods det, at Regeringen hævder at være modstander af, at EU får mere økonomisk magt, er Danmark nu medkautionist for EU's svimlende lån. Staten har altså optaget lån for at holde hjulene i gang og for at kunne være kautionist for EU.

HØJERE RENTE OG LAVERE STATUS PÅ DET INTERNATIONALE LÅNEMARKED

Når staten optager store lån, er disse med til at presse lånemarkedet internationalt, men det vil i høj grad også påvirke den indenlandske pengeforsyning. Når en stat fattes penge, er det set mange gange,

fortsættes på side 2

fortsat fra side 1

også i Danmark, at der udstedes statsobligationer. Sendes der for mange statsobligationer på markedet, vil det helt givet påvirke renteniveauet i en negativ retning, med bl.a. dyrere boliglån m.m. til følge. Fra at være en nation med en bundsolid økonomi og høj status på det internationale lånemarked, er vi nu et land, der vil blive bedømt ander-

ledes. Det går ikke ubemærket hen, når man gældsætter et land.

HAR VI RÅD TIL EU – ELLER UD AF RUSEN?

Læg så til, at vores kontingent til EU i år er steget med 4,5 milliarder til et samlet årligt kontingent på 24,2 milliarder kroner, hvilket svarer til en stigning op knap 23%. Billedet er tydeligt: EU er og bliver et dyrt be-

kendtskab. Det man ofte hører fra tilhængerne af EU er: "Vi har ikke råd til at stå udenfor". Men vi skal stille os selv et helt andet spørgsmål: Har vi råd til forsat medlemskab af EU? Vores svar er nej. EU-medlemskabet sender Danmark ind i en gældruse. Vores økonomi, vores demokrati og vores velfærdssamfund er bedre tjent med ansvarlighed og frihed - af at komme ud af rusen.

ET EU MED FLERE PENGE

Da EU's stats-og regeringsledere i december efter et uskønt forløb nikkede ja til EU's nye budget og corona-genopretningsfond, valgte de også at acceptere et EU, der vil råde over svimlende 13.580 mia kroner de næste 7 år. Det er en massiv forøgelse af EU's økonomiske muskler.

Af Niels Eriksen

Medlem af Folkebevægelsens landsledelse

Det er vigtigt at gøre sig klart, at EU's økonomi i fremtiden vil have sit udgangspunkt fra to kilder. Der er den gamle kilde, som er EU's 7-årige budget. Denne er for perioden 2021-2027 på 8.000 mia kr. Og så er der den nye kilde, som er corona-genopretningsfonden med yderligere 7.580 mia. kr. i kassen.

Det er altid vigtigt at huske, at EU's penge er vores penge! Det er skatteyderne rundt om i medlemslandene, der betaler gildet. Det betyder, at disse penge i realiteten bliver taget fra de nationale statskasser og givet til EU-kassen. Derefter kan man så håbe på, at nogle af disse penge i større eller mindre grad vil vende tilbage til "giver-landet".

GENOPRETNINGSFONDEN

Oprettelsen af EU's genopretningsfond har betydet helt nye metoder til, hvordan EU kan finansiere økonomiske initiativer. Fondens midler bliver finansieret via et fælles lån optaget af EU's medlemslande sammen. Det er en klar fordel for de EU-lande, der har "dårligere papir" på det internationale lånemarked. Disse lande får adgang til lån på rentevilkår, som kendetegner de vilkår eksempelvis Danmark normalt låner til.

Det betyder, at EU-landene hæfter kollektivt for de lånte penge. Men pengene vil blive fordelt forskelligt mellem landene ud fra bl.a. deres

BNP pr. indbygger, og gennemsnitlige arbejdsløshed over den seneste 5-årige periode. Det betyder eksempelvis, at to lande som Italien og Spanien, der sundhedsmæssigt, men ikke mindst også økonomisk, er særdeles hårdt ramt af coronaen, ikke er topscorere, når det handler om at få midler fra genopretningsfonden. Det er Polen og Ungarn til gengæld målt pr. indbygger.

Af de 7.850 mia. kr. som udgør fonden, bliver ca. halvdelen givet som direkte tilskud til landene. Den anden halvdel vil blive givet som lån. Det betyder, at et land som Danmark, der vil modtage relativt få midler fra fonden, både som tilskud og som lån, men som stadig hæfter solidarisk for de 7.850 mia. kr., kommer til at betale dyrt for sin beskedne del af fondens midler i sidste ende. Omvendt får de EU-lande, der modtager en forholdsmæssig stor andel, adgang til midler ekstra billigt, fordi andre betaler en del af deres tilskud og lån.

For at et EU-land kan få adgang til genopretningsmidlerne, skal landet udarbejde en genopretningsplan, der skal godkendes af EU-Kommissionen. Genopretningsplanerne skal leve op til reglerne i EU's Stabilitets- og Vækstpagt, som er EU's regler for offentlig budgetter. Der er desuden et krav om, at 30% af midlerne skal bruges til EU-Kommissions definition af grønne omstilling.

EU-BUDGETTET 2021 – 2027

Vedtagelsen af EU-budgettet på

Billede: Talaj/Shutterstock

8.000 mia. kr. for årene 2021 til 2027 var et klart nederlag for den danske regering.

Storbritannien var, før de meldte sig ud af EU, en stor nettobidragyder til EU-budgettet: De gav mere end de fik!

Når Storbritannien ikke længere bidrager til budgettet, er der efterladt et hul i EU's kasse. Danmark, sammen med Østrig, Sverige og Nederlandene havde meldt ud, at det hul skulle lukkes ved, at EU skar ned i sine udgifter. Men det budget, der blev vedtaget, endte med, at Danmarks nettobidrag til EU's kasse vil vokse med ca. 8,5 mia. kr. hvert år. Skrevet mere direkte, Danmark skal bidrage med yderligere 8,5 mia. kr. til EU, som vi ikke får igen.

Derudover indførte man samtidig for første gang, at EU skal kunne opkræve en slags EU-skat til EU-kassen. Skatten er en skat på brug af plastik, kaldet plastikbidrag.

Det er ikke kæmpesummer, der vil komme ind på plastikbidraget, men det, der er afgørende, er, at et EU-tabu nu er faldet! EU har i praksis fået retten til at udskrive skatter. Dermed kan EU nu direkte skabe egne indtægter til fremtidens EU-budgetter.

EU'S RETSSTATSMEKANISME

EU's stats- og regeringschefer indgik et kompromis i december 2020, da de endelig fik det nye EU-budget og genopretningsfonden på plads. Jo, overholdelse af retsstatsmekanismen er grundlaget for at modtage EU-midler i fremtiden. Men mekanismen gælder kun specifikt, hvor EU-retten har kompetence i forhold til det enkelte EU-land – og i øvrigt vil det tage år, før mekanismen vil kunne træde i kraft overfor det land, der ikke overholder retsstatsprincipperne.

Af Niels Eriksen

Medlem af Folkebevægelsens landsledelse

Spørgsmålet om demokratiske og politiske værdier er blevet stadig mere påtrængende i EU. I høj grad har det været den politiske udvikling i Ungarn og Polen, der har sat fart i den debat. Men der er også andre EU-lande, der i stadig stigende grad bærer ved til debatten.

Diskussionen centrerer sig rigtig meget om domstolenes uafhængighed i forhold til regeringerne, samt om chikane af oppositionelle medier, økonomisk og juridisk. Ligeledes diskuteres mere værdipolitiske spørgsmål, såsom kvinderettigheder (abort m.m.) og homoseksuelle rettigheder.

HVAD KAN RETSSTATSMEKANISMEN – OG HVAD KAN DEN IKKE?

For at forstå betydningen af retsstatsmekanismen i EU, så skal man gøre sig klart, at artikel 2. i EU-traktaten om retsstatsprincipperne begrænser sig til nogle få områder i forhold til medlemslandene. De områder, som retsstatsmekanismen vil kunne få indflydelse på, handler i høj grad i spørgsmål om medlemslandenes nationale domstoles uafhængighed og om korruption.

Den aktuelle debat om udviklingen (afviklingen) i ikke mindst det polske og ungarske demokrati, samt om de politiske værdier, der er dominerende i de to lande, spiller EU's retsstatsmekanisme i virkeligheden ikke nogen stor rolle. Det fremgår også af Folketingets notat, at EU-kommissionen i sin landekritik fokuserer på de nationale domstoles vilkår, samt på risikoen for korruption i de enkelte EU-lande. Det gælder også for Polen og Ungarn.

Derudover har Polen og Ungarn ved forhandlingerne om EU-budgettet og genopretningsfonden fået præciseret, at retsstatsmekanismen i forhold til korruption kun skal aktiveres,

når korruptionen har en karakter, der kan påvirke det indre markeds funktion og/eller handler om brugen af EU-midler. Dette medfører, at de to lande formodentlig eksempelvis fortsat kan kanalisere statslige reklamepenge til offentlige informationskampagner til regeringsvenlige medier, mens oppositionens medier vil blive udelukket fra at få del i de midler.

Men der, hvor der måske med tiden først kan opstå problemer for både Polen og Ungarn, er i forhold til domstolenes manglende uafhængighed. Det de to lande så kan trøste sig med, er, at EU-domstolens procedurer er så langvarige, at det vil tage mange år før, der eventuelt kan komme nogle konsekvenser for de to lande.

HVAD MED KVINDERNE, OPPOSITIONEN, DE ETNISKE OG SEKSUELLE MINORITETER?

Det korte svar er, at de må tro på sig selv. Disse grupper skal ikke regne med at der kommer en frelsende hånd fra EU. EU's retsstatsmekanisme og Artikel 2 i EU-traktaten forholder sig ikke til værdipolitiske spørgsmål. Retsstatsmekanismen forholder sig ikke til, om polsk lov eventuelt tvinger en kvinde til at føde et barn, som hun er blevet gravid med i forbindelse med en voldtægt. Ligeledes forholder retsstatsmekanismen sig ikke til, om ungarsk lov definerer, at et ægteskab kun kan indgås mellem en kvinde og en mand.

DANSKE SKATTEKRONER TIL POLSK OG UNGARSK VÆRDIPO-LITIK

Set med Folkebevægelsens øjne så skal EU ikke kunne bestemme, hvilke love der skal være gældende i eksempelvis Polen og Ungarn - heller ikke i forhold til, om der eksempelvis skal være ret til abort, og i hvilken grad og om polske byer skal have ret til at vedtage, at de er LGBT-fri byer.

Foto: Aerial Mike/Shutterstock

Danmark kan godt lægge diplomatisk pres på forskellige områder, hvis vi ønsker det, men det er op til landene selv at bestemme. Det, vi til gengæld skal gøre os klart, er at den politik, den ungarske og polske regering fører overfor blandt andre deres nationale opposition og kvinder, i høj grad sker med de danske skatteyderes penge i ryggen.

Mens Danmark næsten bidrager med det dobbelte af, hvad der kommer tilbage i EU-tilskud, så udgør EU-midler en markant forøgelse af både Polens og Ungarns BNP.

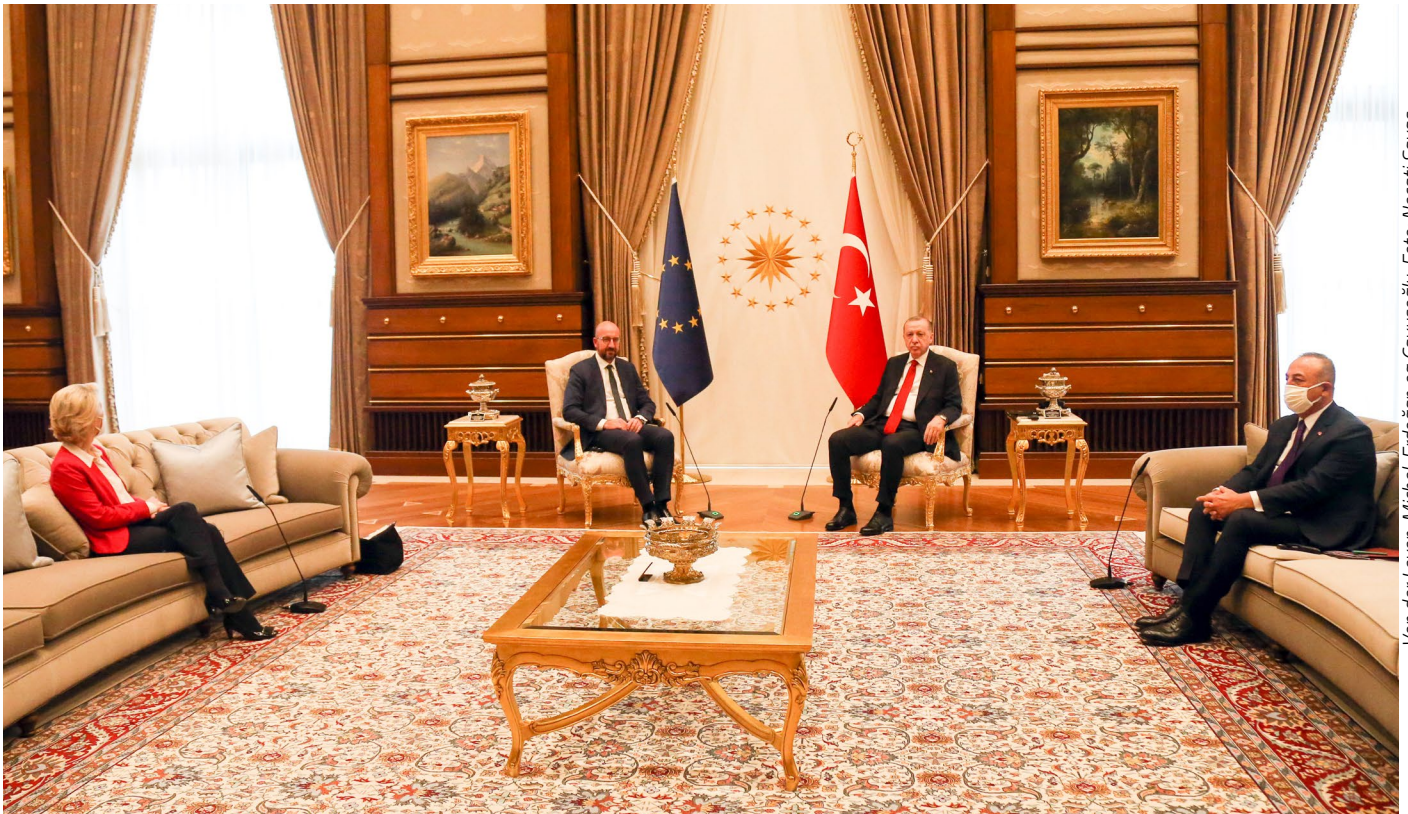
Det betyder, at de danske skatteydere sammen med blandt andre de tyske, svenske og hollandske, er med til at sikre det økonomiske fundament under Orbans parti Fidesz og Kaczynskis parti PiS og deres respektive politikker. Og med blandt andet corona-genopretningsfonden vil deres økonomiske fundament kun blive meget større.

Vores naboland Norge, der ikke er med i EU, bidrager også til EU's fælleskasse via EØS-midlerne. Modsat EU-landene kan Norge dog stille krav til deres penge. Allerede i 2014 suspenderede Norge betalinger til Ungarn i protest over, at den ungarske regering var for egenrådig med midlerne. I 2020 stoppede Norge også betalinger til en række LG-BT-fjendske polske byer.

Omvendt er vi i Danmark forpligtet til at betale til blandt andet Polen og Ungarn, og vi har meget ringe kontrol med midlerne. Det er ikke i orden!

STORPOLITIK OG STOLE-POLITIK: EU'S MANGELLENDE UDENRIGSPOLITISKE FORMÅEN

EU's politiske ledere ønsker, at EU skal have større udenrigspolitisk magt. Samtidig viser de sig ude af stand til at forvalte den, de har.

Von der Leyen, Michel, Erdoğan og Çavuşoğlu. Foto: Necati Savas
© European Union, 2021. Source: EC - Audiovisual Service

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

Som medlem af EU er Danmark traktatbundet til "aktivt og uforbeholdent" at bakke op om EU's udenrigspolitik. Det skal vi, selvom EU viser sig at være en dybt dysfunktionel udenrigspolitisk aktør. EU's nuværende ledere begår den ene fejl efter den anden uden, at nogen stiller dem til ansvar.

PINLIGE OPTRÆDENER I ETIOPIEN OG RUSLAND

EU-Kommissionsformand Ursula von der Leyens første udlandsrejse som kommissionsformand var til Addis Ababa, Etiopien i december 2019. Von der Leyen tog derned for at mødes med ledere fra den Afrikanske Union.

Det vakte undren blandt nogle politiske analytikere, at formanden for

Det Europæiske Råd Charles Michel tog til Addis Ababa blot to måneder senere ligeledes for at repræsentere EU over for den Afrikanske Union - tilsyneladende uden at koordinere med von der Leyen. Tre uger efter Michels besøg tog von der Leyen tilbage til Etiopien med flere kommissærer.

Allerede dengang begyndte rygterne at gå i Bruxelles-boblen om, at EU's to vigtigste profiler ikke kunne finde ud af at samarbejde. Rygterne blev bekræftet, da begge ledere dukkede op til en sikkerhedspolitisk konference i Berlin og ved en mind-ehøjtidelighed for Holocaustofre i Jerusalem - begivenheder hvor kun én EU-repræsentant normalt ville deltage. Manglende samarbejde mellem Kommissionsformanden og formanden for Det Europæiske Råd spår dårligt for EU-toppens ambition om, at EU skal tale med én stemme udadtil.

Det var alligevel først ved EU's udenrigschef Josep Borrells tur til Rusland i februar 2021, at kritikken for alvor begyndte at hagle ned over EU's ledere manglende udenrigspolitiske formåen. I Rusland virkede Borrell fuldstændig uforberedt, da Ruslands udenrigsminister Sergey Lavrov begyndte at kritisere EU-landene i stærke vendinger ved et fælles pressemøde. Borrell stod og smilede og formåede ikke at svare for sig, når Lavrov dels kaldte EU for en "upålidelig partner" og dels anklagede europæiske ledere for at lyve om, at den russiske oppositionspolitiker Alexei Navalny var blevet forgiftet. Mange i EU-Parlamentet var i forvejen utilfredse med Borrell efter anklager om, at han lod sig presse af kineserne til at udvande en rapport om kinesisk misinformation. Efter Borrells besøg i Rusland blev vreden blandt EU-Parlamentarikere så stor, at 70 medlemmer af EU-Parlamentet krævede, at han gik af.

SOFA-GATE I TYRKIET

Ingen hændelse har dog udstillet den nuværende EU-tops totale mangel på koordination som en manglende stol ved et pressemøde i Tyrkiets hovedstad, Ankara. I april tog EU-Kommissionsformand Ursula von der Leyen og formanden for det Europæiske Råd Charles Michel en fælles tur til Ankara for at mødes med Tyrkiets Præsident Recep Tayyip Erdoğan. Emnerne på dagsorden var migration og øget økonomisk samarbejde. Det er dog ikke nogen af de emner, mødet huskes for.

Det, mødet især huskes for, er et akavet øjeblik, hvor Kommissionsformand Ursula von der Leyen mangler et sted at sidde. Von der Leyen, Michel og Erdoğan har lige fået taget fællesbillede og skal til at sætte sig ned for at starte mødet. Erdoğan og Michel sætter sig glade og fornøjede i de to stole, der er blevet stillet frem. Imens udbryder von der Leyen "Aheemmm", når det bliver klart, at der ikke er en stol til hende. I stedet må hun sætte sig på en sofa ude til siden et par meter væk fra de andre ledere. Det dybt akavede øjeblik fik i pressen og på sociale medier navnet Sofa-gate.

Umiddelbart virkede den manglende stol som udtryk for, at Tyrkiets præsident Erdoğan ikke tog den kvindelige Kommissionsformand Ursula von der Leyen alvorlig som leder. Der var stole til de to mænd i lokalet, mens kvinden måtte affinde sig med en plads på en sofa ude til siden. Det var således meget uheldigt, at Charles Michel uden videre satte sig ned, da han lod til at gå med på præmissen om, at Ursula von der Leyen ikke fortjente en stol. Ved første øjekast fremstod situationen altså som udtryk for sexismen fra Tyrkiets side, som så uheldigvis blev billiget af en uopmærksom formand for Det Europæiske Råd.

Det viser sig nu, at situationen var endnu mere kompleks end som så. For det første gik der flere dage, inden Charles Michel kom med en undskyldning. Imens fløj beskyldningerne frem og tilbage mellem Kommissionen og Det Europæiske Råd om, hvis opgave det var at informere de tyrkiske myndigheder om den rette protokol. Det kom des-

uden frem, at Ursula von der Leyen forgænger Jean Claude Juncker også har måttet sidde ude til siden et par gange, når han rejste sammen med daværende Rådsformand Donald Tusk. Rent formelt er det nemlig sådan, at Rådsformanden er højest rangerende af de to, selvom det faktum også kom til diskussion i kølvandet på Sofagate. (At det ikke er nemt at holde styr på de forskellige institutioner i EU og Europa blev desuden illustreret af Ursula von der Leyen selv, da hun ved pressemødet efter det nu meget omtalte møde i Ankara forvekslede Europarådet med Det Europæiske Råd.)

Det siger meget om EU's ledere, at de brugte tiden efter et besøg med et af EU's på godt og ondt vigtigste samarbejdspartnere på at beskyldte hinanden for protokolfejl frem for at fortælle om EU's relationer med Tyrkiet. Hvis EU skulle agere som en mere seriøs udenrigspolitisk aktør, kunne lederne have stået sammen om at fordømme det faktum, at Tyrkiet vil trække sig fra den internationale Istanbul-konvention om kvinders rettigheder. De kunne også have forklaret perspektiverne i EU's afhængighed af Tyrkiet i migrations-spørgsmål. I stedet skændes de om en stol.

SVÆRT AT GØRE NOGET VED DET

Når en dansk minister ikke forvalter sit ansvar tilfredsstillende, kan Folketinget tvinge den minister til at gå af. Den kontrolmekanisme findes ikke i EU-systemet. EU's udenrigschef Kommissær Josep Borrell er udpeget af Spanien. Spanien kan dog ikke trække ham tilbage. Den eneste måde, hvorpå Borrell kan miste sin stilling uden han selv går af, er, hvis Kommissionsformand Ursula von der Leyen personligt fyrer ham. Og Ursula von der Leyen selv? Hun kan kun fyres hvis EU-Parlamentet stemmer for at afsætte hele EU-Kommissionen. Der er altså meget svært at stille nogen i EU-toppen til ansvar for deres handlinger. Det betyder, at EU-toppens fejl sjældent får konsekvenser for deres magt.

MERE EU? NEJ TAK.

Der findes mange i EU-systemet, som ønsker at EU skal have endnu mere magt over udenrigspolitikken. Helt konkret ønsker de varetroen afskaffet! Udenrigspolitik er et af de

få områder i EU, hvor medlemslandene har varetroen. Mens vi ikke har særlig meget kontrol med menneskerne, der udfører EU's udenrigspolitik, har landene i det mindste fortsat en vis magt over selve politikken. EU's overordnede linje over for forskellige lande skal vedtages ved enstemmighed. Det betyder, at Danmark har mulighed for at sige fra, hvis EU er ved at lægge en linje, der strider imod vores interesser.

I 2016 valgte EU for eksempel at droppe alle sanktioner mod Belarus, da man vurderede, at landet var ved at blive demokratisk – noget, der siden er blevet modbevist eftertrykkeligt. Her kunne Danmark have valgt at sige fra, så vi kunne fortsætte med at presse på for demokratisering i landet. I stedet valgte Danmark at følge de andre lande i EU. I det mindste havde vi dog dengang muligheden for at vælge noget andet.

De, der ønsker varetroen afskaffet, peger på, at EU ville kunne træffe hurtigere beslutninger, hvis man ikke behøvede at vente på, at alle blev enige. Mens beslutningerne uden tvivl ville ske hurtigere, ville de ikke længere reflektere landenes samlede interesser. Mens danske borgere godt kan holde den daværende danske Regering medansvarlig for EU's forfejlede politik over for Belarus, ville en fremtidig Regering blot kunne skyde skylden på EU, hvis varetroen ikke længere fandtes. Uden varetroen har et lille land som Danmark nemlig ikke ret meget indflydelse i EU.

Den lille indflydelse, vi har, er vigtig at holde fast i. Så længe Danmark er med i EU, er vi nemlig underlagt EU's udenrigspolitik. Det er vi, selvom de politikere, der udfører EU's udenrigspolitik, ikke egner sig til opgaven. Det er vi, selvom vi næsten ingen kontrol har med de politikere.

Hvis Danmark en dag trådte ud af EU, kunne vi få en selvstændig udenrigspolitisk stemme, som vores nordiske naboer Norge og Island har. Særligt Norge bruger sin stemme aktivt bl.a. i fredsforhandlinger rundt omkring i verden. Indtil da må vi leve med EU's stolelege.

INDKALDELSE TIL LANDSMØDE 2021

Foto: Folkebevægelsen mod EU

Af Ditte Marie Gyldenberg
Sekretariatsleder, Folkebevægelsen mod EU

Langt om længe er der ved at være lys for enden af Corona-tunnelen, og som situationen ser ud på nuværende tidspunkt, kan vi se frem til et Landsmøde, hvor vi kan mødes under de sædvanlige rammer, i kraft af at alle til den tid vil være færdigvaccinerede.

Landsmødet afholdes fortsat den sidste weekend i oktober, der i år er lørdag d. 30. og søndag d. 31. oktober 2021, på Katrinebjergskolen i Århus.

ET TRYGT LANDSMØDE

Vi sørger for, at der er både rigeligt med håndsprit og mundbind tilgængelig for alle, så alle delegerede kan få et godt og trygt landsmøde. Om der vil være krav om at bære mundbind på landsmødet, afhænger af myndighedernes påbud til den tid, men vi sørger under alle omstændigheder for, at der vil være nok til alle.

DELEGERETMØDER

Lokalkomiteerne vil som altid stå for at indkalde til delegeretmøder, hvor der vælges delegerede til Landsmødet. En håndfuld komitéer står på nuværende tidspunkt uden komitékontakt, og i disse tilfælde sørger landssekretariatet og Lands-

ledelsen for, at der også her bliver valgt delegerede.

På folkebevaegelsen.dk/fakta-om-os/lokale-komiteer findes en liste over alle komitékontakter samt de komitéer, der på nuværende tidspunkt ingen komitékontakt har.

Hver lokalkomite har ret til at vælge fem delegerede. Derudover kan en komité, der har over 100 betalende medlemmer, sende en delegeret mere for hver påbegyndt 50 medlemmer. Det er også muligt at deltage i Landsmødet som gæst, dog har gæster, modsat delegerede, ikke stemmeret. Komitéer kan skrive til fb@folkebevaegelsen.dk og få deres begivenheder i kalenderen. Medlemmerne kan altid se, om der sker noget i deres komite, eller i Folkebevægelsen generelt på www.folkebevaegelsen.dk/kalender eller i Folkebevægelsens digitale nyhedsbrev.

OPSTILLING TIL LANDSLEDEREN

Ethvert medlem af Folkebevægelsen mod EU kan stille op til landsledelsen. Ønsker man at høre mere om, hvad arbejdet indebærer, kan man skrive til Forretningsudvalget. Kandidater til Landsledelsen skal være Forretningsudvalget i hænde senest tre uger før landsmødet og udsendes til delegerede senest 14 dage før Landsmødet.

FORSLAG TIL LANDSMØDET

Hvis nogen har et forslag, som de ønsker behandlet på landsmødet, skal dette sendes til Forretningsudvalget. Deadline for forslag er den samme som deadline for opstilling til Landsledelsen: Forslag skal være Forretningsudvalget i hænde senest tre uger før landsmødet og udsendes til delegerede senest 14 dage før landsmødet.

Forretningsudvalget kan kontaktes på fu@folkebevaegelsen.dk.

Deadlines

Forslag til landsmødet og kandidater til lande­lelsen skal være Forretningsudvalget i hænde **senest d. 8 oktober 2021**

E-mail: fu@folkebevaegelsen.dk

LANDSMØDE UANSET HVAD

Skulle det mod forventning ske, at Corona-situationen endnu en gang forhindrer et fysisk landsmøde, vil der denne gang blive afholdt et digitalt Landsmøde. Et digitalt Landsmøde vil dog være absolut sidste løsning, da vi selvfølgelig helst vil mødes "i den virkelige verden".

Nærmere info om landsmødet 2021 følger efter sommerferien, når vi kommer lidt tættere på.

NYT FRA LANDSSEKRETARIATET

Foto: Ditte Marie Gyldenberg

Af Ditte Marie Gyldenberg
Sekretariatsleder, Folkebevægelsen mod EU

NYT MEDLEMSSYSTEM - IGEN

Som vi tidligere har givet besked om, så har vi haft store udfordringer med vores nuværende medlemssystem, som vi skiftede til ved udgangen af 2019. Dette har resulteret i, at der nu er truffet beslutning om at udskifte systemet til et andet og bedre system, så vi fremover kan undgå uheldige systemiske fejl så som forkerte registreringer af indbetalinger og lignende.

Vi beklager endnu engang de fejl, det nuværende system har medført, og vi ser meget frem til at kunne undgå disse fremover.

Det nye system forventes at være implementeret efter sommerferien.

UDELINGSMATERIALER

Der er stadig rigeligt med udelingsmaterialer her på sekretariatet. Som udgangspunkt vil større bestillinger (mere end én kasse) fremover blive sendt afsted den førstkommande tirsdag efter bestilling, da vi så har frivillige kræfter til at give en hånd med i forbindelse med pakning af materialer og transport til posthus.

Alle udelingsmaterialer kan findes og bestilles gratis fra webshoppen

på hjemmesiden: folkebevægelsen.dk/webbutikken

Vil du gerne husstandsomdele i dit lokalområde, kan du henvende dig til din komitékontakt, der måske allerede har udelingsmaterialer liggende.

SITUATIONEN PÅ LANDSSEKRETARIATET

På Landssekretariatet er vi nu tre ansatte: Ditte Marie og Susanna på fuld tid og Kirsten (bogholder) ca. 15 timer om ugen.

Dertil kommer der to-tre frivillige hver tirsdag, og det er en stor og meget værdsat hjælp! Skulle der sidde nogen derude, der også gerne vil give en hånd med på landssekretariatet fra tid til anden, så giv os endelig besked.

For de ansatte er der mere end rigeligt at lave, og det er jo sådan set meget positivt for vores bevægelse. Det betyder nemlig, at der er interesse for Folkebevægelsen mod EU både blandt medlemmer og ude i samfundet, og dét er godt!

Grundet Corona-restriktionerne og -anbefalingerne skal besøg på landssekretariatet stadig ske efter aftale med de ansatte, så vi kan sikre, at vi ikke er for mange her til at

kunne holde god afstand.

NYHEDSBREVET ER TILBAGE!

Folkebevægelsen mod EU er igen begyndt at sende digitale nyhedsbreve på mail til medlemmer og andre interesserede. Alle medlemmer, vi har en gyldig mailadresse på modtager nyhedsbrevet, medmindre de har afmeldt sig nyhedsbrevet. Hvis du ikke modtager vores digitale nyhedsbrev i dag og ønsker at få det fremover, kan du tilmelde dig i bunden af siden på vores hjemmeside, eller ved at gå direkte til folkebevægelsen.dk/#tilmeld-nyhedsbrev

Velkommen til alle
nye medlemmer

NYE MEDLEMMER

Trods et år med COVID-19 og periodisk nedlukning kommer der stadig løbende nye medlemmer. Mange komitéer har husstandsomdelt rigtig meget det sidste års tid, og dette har uden tvivl medvirket til vores medlemsfremgang.

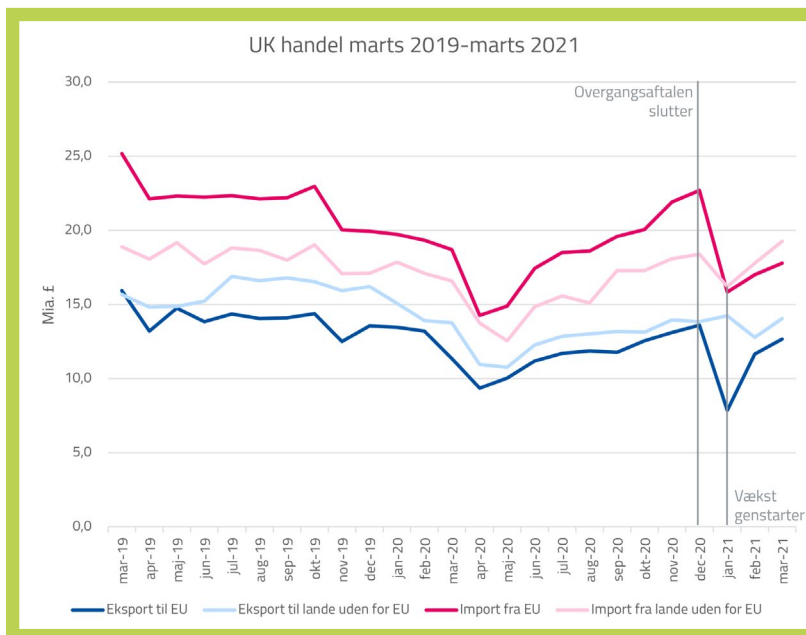
Fra sidste landsmøde til 15. maj 2021 er der kommet 358 nye medlemmer.

HANDEL EFTER BREXIT: SKRÆMMEHISTORIER GJORT TIL SKAMME

Af Susanna Dyre.Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

Skræmmehistorierne om britisk økonomi efter Brexit fyldte meget i årene og månederne op til Storbritanniens endelige farvel til EU. Først fik vi at vide, at britisk økonomi ville rammes hårdt med det samme efter briterne stemte sig ud. Det skete ikke. Så sagde folk, at det ville ske når briterne formelt trådte ud af EU. Det skete heller ikke. Senest har vi hørt, at handel mellem Storbritannien og EU ville gå drastisk ned efter overgangsftalen. Det gjorde de i januar 2021. Data fra første kvartal i 2021 viser, at det slet ikke er gået så galt.

Handlen mellem Storbritannien og EU faldt voldsomt i januar 2021. Det var forventeligt, i og med at begge sider skulle vænne sig til nye regler for samhandlen. Det var også spået, at der ville være lange køer på mo-

Graf: Folkebevægelsen mod EU med data fra Office for National Statistics

torvejene pga. af den nye grænsekontrol, men det så vi ikke så meget af. Til gengæld blev der eksporteret og importeret mindre mellem blokkene. Eksport fra Storbritannien til EU faldt med 42% i januar 2021 sammenlignet med december 2020. Import fra EU til Storbritannien faldt med 30% i januar 2021 sammenlignet med december 2020.

Billedet begyndte til gengæld allerede at vende i februar. Her steg eksporten fra Storbritannien til EU med hele 47% sammenlignet med måneden før. Importen fra EU til Storbritannien steg også, dog ikke lige så dramatisk. Importen steg med 7% sammenlignet med måneden før. Allerede to måneder efter Storbritanniens endelige farvel til EU begyndte handelen altså at stabilisere sig.

Tendensen fortsatte i marts måned, hvor eksport fra Storbritannien til EU steg med 9% sammenlignet

med februar måned og importen fra EU til Storbritannien steg med 5% sammenlignet med måneden før. I Storbritanniens første kvartal uden for overgangsftalen er handelen mellem Storbritannien og EU tæt på samme niveau som før Storbritannien trådte ud af aftalen. Import fra EU har været lidt langsommere om at normalisere sig end eksport fra Storbritannien, men begge viser en klar væksttendens efter den kortvarige nedgang i januar måned.

Det bliver spændende at følge med i handlen i månederne fremover. Det er vigtigt at huske, at faktorer udover Brexit (som coronakrisen) også påvirker den globale handel. Baseret på data fra første kvartal kan vi dog nu roligt konkludere skræmmebillederne modbevist. Det kan sagtens lade sig gøre at handle meget med EU uden at være med i EU.

**Denne artikel er skrevet ud fra de nyeste data fra the Storbritanniens Office for National Statistics*

Folk i Bevægelse

Udgives af:

Folkebevægelsen mod EU
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Tlf.: 3536 3740

E-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

Web: folkebevaegelsen.dk

Redaktion:

Ditte Marie Gyldenbergs
Elna Helene Dyre
Niels Eriksen
Susanna Dyre-Greensite

Ansv.h. og layout:

Susanna Dyre-Greensite

Tryk:

Mercoprint

Al henvendelse: Folkebevægelsen mod EU, Lyngbyvej 42, 2100 KBH Ø

PP Danmark, Port Payé
PostNord